

Arrest

nr. 91 941 van 22 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. 219.543 van 29 mei 2012 van de Raad van State waarbij het arrest nr. 68 339 van 13 oktober 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DRIESEN loco advocaat M. VAN LAER en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 14 december 2008 het Rijk binnen en diende op 15 december 2008 een asielaanvraag in. Op 29 juni 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV 13 oktober 2011, nr. 68 339). Bij arrest nr. 219.543 van 29 mei 2012 heeft de Raad van State het arrest nr. 68 339 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Jaffna, Sri Lanka. In 2006 verhuisde u naar Colombo waar u sinds januari 2007 de eigenaar was van het internetcafé "City Communication". Op 17 november 2008 voerde de politie daar een routinecontrole uit. Ze kwamen daarbij tot de vaststelling dat er op één van de computers een verboden website, gelinkt aan de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam), werd geraadpleegd. De politie verdacht u ervan deze site te hebben bezocht. Ze stelden u hierover vragen en doorzochten uw privé verblijf naast uw zaak. Er werd echter niets verdacht gevonden en de politie vertrok. Twee dagen later, op 19 november omstreeks 22.30u, kwamen gewapende personen in burgerkledij op zoek naar u in uw zaak. U was op dat moment echter niet aanwezig. Eén van uw werknemers die wel nog aanwezig was, belde u op en zei dat u niet naar de zaak mocht komen. Daarop belde u iemand van een naburige winkel om te vragen wat er aan de hand was. Hij zei dat hij een witte bestelwagen had zien staan voor de deur. U belde uw oom om te vragen een kijkje te gaan nemen in uw winkel. Deze wist u te vertellen dat de winkel gesloten was en dat u naar uw tante moest gaan. Daar verbleef u tot aan uw vertrek uit Colombo op 30 november 2008. Die dag ging u naar Negombo en verbleef daar in het huis van de smokkelaar die voor u een paspoort en een reis naar Europa regelde. Op 9 december 2008 reisde u samen met een onbekende vrouw van Sri Lanka naar België. Op 15 december 2008 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Sedert 02 mei 2010 zouden onbekenden naar u geïnformeerd hebben bij uw familie in Jaffna. Ze bedreigden daarbij uw familie. Op 17 juni 2010 zou de politie een document hebben afgegeven aan de nieuwe eigenaar van het internetcafé in Colombo waarin u wordt gevraagd zich te melden op 24 juni 2010. Sinds begin 2011 wordt uw familie in Jaffna ook telefonisch bedreigd door onbekenden. Onbekenden zijn nog steeds naar u op zoek.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart, een gelegaliseerde kopie van uw geboorteakte, uw origineel rijbewijs, uw schoolresultaten, de registratie van uw zaak, de registratie van uw medewerkers in uw zaak, een verzekering van uw zaak, de betaling van de huur van uw zaak, betaling van facturen, bankuittreksels, de overeenkomst m.b.t. de verkoop van uw zaak, een oproep tot verhoor van de politie, fotokopieën van de identiteitskaarten van uw ouders, uw broer, uw zus en uw schoonbroer, de familieregistratie van uw ouders en uw zus, enkele foto's van uw familieleden en internetartikels omtrent de algemene situatie in Sri Lanka.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees voor de Sri Lankaanse autoriteiten of groeperingen die aan de kant van de overheid staan.

Er dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u voor 17 november 2008 nooit enige problemen hebt gekend met de Sri Lankaanse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS 08/06/2011 p. 4). Het is namelijk naar aanleiding van de gebeurtenissen op 19 november 2008 dat u verklaarde te zijn ondergedoken om vervolgens uw land te ontvluchten. Die dag kwamen er volgens uw verklaringen enkele gewapende onbekenden op zoek naar u in uw zaak op een moment dat u er niet was. Iemand van een naburige zaak, die u opbelde om te informeren wat er gebeurde, zou een verdachte witte bestelwagen hebben gezien (zie gehoorverslag CGVS 25/02/2009 p. 9). Vooreerst kunt u weinig concreets vertellen over wie u precies zoekt en wat de "witte bestelwagen" precies is. U gaf aan dat het in het algemeen aanhangers van het leger of de politie zijn die met witte bestelwagens komen om mensen te ontvoeren. Zekerheid hebt u daarover echter niet, aangezien u spreekt over gewapende "onbekenden" (zie gehoorverslag CGVS 08/06/2011 p. 4). Daarnaast is het weinig aannemelijk dat u als uitbater van een internetcafé zou worden ontvoerd of vermoord louter omdat er twee dagen voordien bij een routinecontrole door de politie werd vastgesteld dat er op één van de computers in uw zaak een verboden website werd geraadpleegd. Nadat uw privé verblijf toen werd gecontroleerd en niets verdacht werd gevonden, ging de politie weer weg. Indien men u daadwerkelijk zou hebben aanzien als aanhanger van de LTTE zou de politie u die dag onmiddellijk hebben gearresteerd. Zelf had u ook geen verklaring hebt voor het feit dat ze dit niet deden en gewoon weer weg gingen (zie gehoorverslag CGVS 08/06/2011 p. 7). Het is dan ook weinig aannemelijk dat ze u omwille van die website twee dagen later plots wel zouden willen ontvoeren.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u weinig coherent bent over de situatie na 19 november 2008. Wanneer u werd gevraagd of u nog werd gezocht toen u bij uw tante in Colombo verbleef, namelijk tussen 19 november 2008 en 30 november 2008, stelde u dit niet te weten (zie gehoorverslag CGVS 8/06/2011 p. 4). Ook wanneer de meer algemene vraag werd gesteld of u wist of u in de periode na uw vlucht uit de winkel nog werd gezocht in uw winkel, antwoordde u dat u het niet wist (zie

gehoorverslag CGVS 08/06/2011 p. 8). Indien u echter werkelijk op 19 november 2008 zou zijn ondergedoken en kort daarna uw land zou zijn ontvlucht omdat u vreesde voor uw leven, kan er van u worden verwacht dat u op de één of andere manier informeerde naar de situatie. De vaststelling dat u zich kort na uw vlucht niet informeerde naar deze toestand, maakt uw relaas ongeloofwaardig. Verder is het weinig aannemelijk dat de politie pas meer dan anderhalf jaar na uw vertrek uit Sri Lanka een document afgeeft aan de nieuwe eigenaar van uw zaak waarin u gevraagd wordt zich op een bepaalde datum te melden voor verhoor. Zelf kunt u daarvoor overigens ook geen verklaring geven (zie gehoorverslag CGVS 08/06/2011 p.8). U verklaarde zelfs niet te weten waarom de politie u vroeg zich te melden voor verhoor (zie gehoorverslag CGVS 08/06/2011 p. 7). Nochtans staat er duidelijk in dit document dat u wordt gevraagd zich te melden in verband met terroristische activiteiten. Het bezoeken van een verboden website kan echter moeilijk bestempeld worden als een terroristische activiteit. Bovendien, indien de politie iemand wilt verhoren betreffende terroristische activiteiten, zullen ze die persoon waarschijnlijk proberen te arresteren in plaats van een brief te sturen met de vraag zichzelf op de gegeven datum aan te bieden voor verhoor en er zelfs bij te schrijven dat het gaat over terroristische activiteiten. Wanneer u werd gevraagd of het feit dat u zich niet hebt aangeboden voor verhoor gevolgen heeft gehad, antwoordde u "neen". U weet niet of u daarna nog werd gezocht (zie gehoorverslag CGVS 08/06/2011 p. 7). De vaststelling dat u zo goed als niets weet over de huidige situatie wijst op een gebrek aan interesse, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw problemen in Colombo waardoor u uw land zou hebben verlaten. Ten slotte stelde u ook dat er gewapende mannen naar u op zoek zijn in uw woning in Jaffna. Ze bedreigen daarbij uw familie door hen op een autoritaire toon te vragen waar u was. Opnieuw bent u zeer vaag. U weet niet wie die mensen zijn, waarom ze naar u op zoek zijn of hoe vaak ze bij u thuis zijn langs geweest (zie gehoorverslag CGVS 08/06/2011 pp. 8 - 9). Sedert enkele maanden geleden zou uw familie ook telefonisch bedreigd worden. Ook hierover weet u zeer weinig te vertellen. U weet niet eens hoe vaak deze dreigtelefoontjes zich voordeden (zie gehoorverslag CGVS 08/06/2011 p. 2). Volgens u is er waarschijnlijk een verband tussen deze feiten en de feiten in Colombo waarvoor u bent gevlucht (zie gehoorverslag CGVS 08/06/2011 p. 9). Het is echter weinig geloofwaardig dat men u zou gaan zoeken bij uw familie in Jaffna omdat de politie bij een routinecontrole in Colombo meer dan anderhalf jaar eerder ontdekte dat iemand in uw zaak een verboden website had bezocht. Hoewel u nog telefonisch contact hebt met uw familie in Jaffna bent u zeer slecht op de hoogte van de dreigementen die zij ondervinden naar aanleiding van u. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw relaas.

De oproeping van de politie om u te melden voor verhoor m.b.t. terroristische activiteiten volstaat niet om uw asielaanvraag te staven en bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Vooreerst moeten documenten samengaan met geloofwaardige verklaringen om enige bewijswaarde te hebben, hetgeen zoals hierboven aangegeven niet het geval is. Ten tweede, zoals reeds aangegeven, is het weinig geloofwaardig dat de politie iemand oproept zichzelf te melden voor een verhoor m.b.t. terroristische activiteiten.

Ook kan er geen geloof worden gehecht aan de beschrijving van uw vluchtroute. Deze kwam als stereotiep en ongeloofwaardig over. U beweerde via twee vluchten naar Europa gereisd te zijn. U wist echter niet waar u een tussenlanding zou hebben gemaakt (zie gehoorverslag CGVS 08/06/2011 p. 6). U beweerde met een vals paspoort gereisd te hebben, maar u kende geen enkel inhoudelijk gegeven van dit paspoort. U wist niet onder welke naam u hebt gereisd. U wist niet onder welke geboortedatum u hebt gereisd. U wist niet met welk visum u hebt gereisd (zie gehoorverslag CGVS 08/06/2011 p. 6). Daar u echter enkele internationale vluchten nam, waarbij identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, zeker wanneer u de Schengenzone betreedt, mag van u een uitgebreide inhoudelijke kennis van dit paspoort verwacht worden. De ongeloofwaardige beschrijving van uw vluchtroute en de documenten die u daarbij gebruikte, benadrukt het ongeloofwaardige van uw asielerelaas en is eerder een indicatie dat u voor de Belgische autoriteiten probeert te verhullen dat u met eigen paspoort bent gereisd. Indien u zou vertellen dat u met een eigen paspoort uit Sri Lanka kon vertrekken zou dat immers kunnen impliceren dat u niet door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt gezocht.

Tot slot dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum- Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de

asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, hetgeen u vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorhanden profiel van verdachte bij betrokkenheid bij de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart, de gelegaliseerde kopie van uw geboorteakte en uw rijbewijs bevestigen louter uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. De registratie van uw zaak, de registratie van uw medewerkers, de verzekering van uw zaak, de betaling van de huur van uw zaak, de betaling van facturen van uw zaak, de bankuittreksels van de rekening van uw zaak en de overeenkomsten omtrent de verkoop van uw zaak vormen een begin van bewijs dat u tussen 21 januari 2007 en oktober 2008 eigenaar was van de zaak "City Communication", 346 Galle Road, Wellawatte. Ook dit wordt door het CGVS niet betwist. De internetartikels handelen louter over de algemene problematiek m.b.t. zakenmensen in Sri Lanka. Ze hebben echter geen uitstaans met uw persoonlijk relaas. Het louter aantonen van een profiel zonder daarbij enige gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken omwille van dat profiel, is onvoldoende. De overige neergelegde stukken, met name fotokopieën van schoolrapporten en van een attest van de hogeschool, vermogen evenmin verzoekers nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van "artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van het artikel I A 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951. Schending van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

2.1.2. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan *in casu* niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.2. Nopens de status van vluchteling

2.2.1. Verzoeker herhaalt zijn asielrelaas, dat geheel gesteund is op de gevolgen van een routinecontrole van de Sri Lankaanse politie op 19 november 2008 waarbij werd vastgesteld dat een verboden website van de Tamil Tijgers werd bezocht op één van de computers in het internetcafé van verzoeker. Verzoeker betwist niet dat hij vaag bleef over bepaalde aspecten van het relaas, maar meent dat dit hem gezien de specifieke omstandigheden niet verweten kan worden en benadrukt dat de essentie van zijn relaas niet strijdig is met de in het verzoekschrift aangebrachte objectieve informatie.

2.2.2. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de commissaris-generaal zijn beslissing steunt op de ongeloofwaardigheid van de feiten die de kern uitmaken van verzoekers asielrelaas. Immers niettegenstaande volgens verzoeker een belastend feit werd vastgesteld en niettegenstaande verzoeker

het gemak benadrukt waarmee in Sri Lanka tot arrestaties wordt overgegaan, heeft de politie verzoeker niet gearresteerd. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meent dan ook dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

2.2.3. Verzoeker maakt inderdaad niet aannemelijk dat zijn internetcafé verdacht werd van LTTE-gezindheid. Ook al zouden verzoekers verklaringen waarachtig zijn en hij die dag gecontroleerd werd en zijn privéwoning werd doorzocht, dan nog kan hieruit geen vervolging blijken nu verzoeker zelfs niet meegenomen werd voor nadere ondervragingen, noch in verdenking werd gesteld van LTTE-activiteiten. Verzoeker verklaarde tevens dat hij “voor 17 november 2008 nooit enige problemen”kende (zie gehoorverslag CGVS 08/06/201, p. 4) met zijn autoriteiten.

2.2.4. Verzoekers bewering dat burens “onbekenden in een witte bestelwagen hebben gezien” (zie ook gehoorverslag CGVS 25/02/2009, p. 9) kan bezwaarlijk volstaan als bewijs van vervolging enkel omdat uit de door hem toegevoegde landeninformatie kan blijken dat aanhangers van het leger of de politie mensen ontvoeren met witte bestelwagens. Er kan immers niet worden ingezien waarom verzoeker, die niet in de negatieve aandacht stond van de politie, twee dagen later ontvoerd zou worden voor een feit dat -in zoverre het heeft plaatsgevonden- niet aan hem werd gelinkt. De verklaring dat enkele gewapende onbekenden navraag deden in verzoekers internetcafé toen hij afwezig was, is een loutere bewering en kan er slechts op wijzen dat verzoeker niet nauwgezet gevolgd werd door de politie.

Ook verzoekers verklaringen wijzen erop dat hij zich niet heeft verontrust over de feiten. Verzoeker kan immers geen nuttige toelichtingen geven over de situatie die volgde op 19 november 2008, weet niet of hij nog gezocht werd (zie gehoorverslag CGVS 8/06/2011, p. 4) en evenmin of zijn winkel nog werd doorzocht (zie gehoorverslag CGVS 08/06/2011, p. 8). Aangezien verzoeker het niet noodzakelijk vond zich hierover te informeren, kan evenmin worden aangenomen dat hij zich toen bedreigd voelde, laat staan vervolgd. Integendeel verzoeker legde zich toe op zijn vertrek uit Sri Lanka en de verkoop van zijn bezittingen.

Ten slotte, indien de feiten zich in werkelijkheid hadden voorgedaan, is het redelijk te verwachten dat de politie een minimaal onderzoek zou voeren en minstens alle medewerkers van het internetcafé zou betrekken bij het onderzoek, het internetcafé (tijdelijk) zou afsluiten of de verkoop ervan zou verhinderen. Echter, de medewerker van het café werd volgens verzoeker niet verontrust en verzoeker kon zijn internetcafé ongehinderd verkopen. De Raad ziet dan ook de relevantie niet in van de aangebrachte landeninformatie inzake corruptie, omkoping en mensenrechtenschendingen waartegen onvoldoende wordt opgetreden. Ook de huidige nieuwe eigenaar van het internetcafé wordt niet gewantrouwd. Integendeel, volgens verzoeker werd de nieuwe eigenaar meer dan anderhalf jaar na verzoekers vertrek uit Sri Lanka schriftelijk (zie neergelegd document) gevraagd om verzoeker te informeren zich op een bepaalde datum te melden bij de politie in verband met terroristische activiteiten. Dergelijke inlichting van een derde en buitenstaander komt niet enkel bijzonder onprofessioneel voor, het is daarenboven om staatsveiligheidsredenen uiterst onzorgvuldig. Aan dit document kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht, noch kan het de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas herstellen. Ten slotte verklaarde verzoeker ter terechtzitting over geen elementen te beschikken ter actualisering van zijn asielrelaas. Zijn nalatigheid zich te informeren ondergraaft verder de waarachtigheid van het asielrelaas.

2.2.5. De overige neergelegde documenten bewijzen verzoekers identiteit en die van zijn familieleden, zijn schoolgebeuren, zijn professionele activiteiten en zijn bankactiviteiten. Deze worden niet betwist.

2.2.6. In acht genomen wat voorafgaat kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in aanmerking worden genomen.

2.3. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.1. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en verwijst naar talrijke mensenrechtenrapporten over de verontrustende verdwijningen in Sri Lanka voor 2008 dat het land tussen de landen plaatst met het hoogste aantal nieuwe zaken ter wereld. Verzoeker wijst voorts op de verontrustende mensenrechtensituatie en staaft deze aan de hand van bijgevoegde rapporten (Human Rights Watch, ‘Recurring nightmare’, August 27, 2008, <http://www.hrw.org/en/node/40493/section/3>); Human Rights Watch, ‘Legal Limbo, Human Rights Violations against LTTE Suspects’, February 2, 2010, <http://www.hrw.org/en/node/88031/sectionJ4>; UN High Commissioner for Refugees, U1VHCR Eligibility Guidelines/br Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka, 5 July

2010, HRC/EG/SLKI 10/03, available at: <http://www.unhcr.org/refworld1docid14c31a5b82.html> [accessed 7 July 2011]).

2.3.2. Verzoeker legt thans geen actualisering neer van de situatie in Sri Lanka. De Raad benadrukt dat in de door verzoeker geciteerde “*UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka*” van 5 juli 2010 duidelijk wordt gesteld dat, gezien het einde van de vijandelijkheden, Sri Lankanen afkomstig uit het noorden van het land niet langer een beroep op internationale bescherming kunnen laten gelden enkel en alleen op basis van het risico op willekeurig geweld. In het licht van de verbeterde mensenrechten- en veiligheidssituatie in Sri Lanka is er niet langer een nood aan een collectieve bescherming voor Sri Lankanen van Tamil-etnie afkomstig uit het noorden van het land. Derhalve dienen alle asielerzoeken van Sri Lankaanse asielerzoekers op hun individuele merites te worden beoordeeld. De Raad erkent dat uit deze *Guidelines 2010* kan blijken dat personen die verdacht worden van banden met de LTTE een risicoprofiel kunnen aantonen. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken dat de asielerzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming.

2.3.3. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft in de arresten van 20 januari 2011 (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08; S.S. e.a. t. Denemarken, nr. 54703/08; P.K. t. Denemarken, nr. 54705/08 en N.S. t. Denemarken, nr. 58359/08) de evolutie in Sri Lanka na de uitspraak van NA. t. Verenigd Koninkrijk van 17 juli 2008, in het bijzonder na het beëindigen van het gewapend conflict in mei 2009, onderzocht (zie onder meer in T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08, §§ 36-66). Het Hof stelt vast dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat het behoren tot de Tamil bevolkingsgroep tot vervolging zou leiden of tot een inbreuk van artikel 3 EVRM, noch dat er sprake is van een algemeen risico voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka. Het EHRM herbevestigt de positie ingenomen in het arrest NA t. Verenigd Koninkrijk van 17 juli 2008 (NAV 2008/27), benadrukt de individualiseringsvereiste bij de beoordeling van een gedwongen terugkeer van een Tamil, meent dat relevante risicofactoren niet als een loutere checklist kunnen worden afgedaan maar dat het gewicht van risicofactoren individueel als cumulatief dient te worden afgewogen. Aldus, indien bepaalde factoren tot een verhoogd risico kunnen leiden, dan kan slechts vastgesteld worden dat dit *in casu* niet het geval is. Zelfs indien aangenomen wordt dat verzoeker als Tamil oorspronkelijk afkomstig is uit Noord Sri Lanka waar zijn familie gedeeltelijk nog woont, dan kan uit zijn verklaringen ook blijken dat hij niet werd gearresteerd, noch dat zijn internetcafé werd beschouwd als een ontmoetingsplaats van de LTTE. Aangezien verzoeker zijn reisweg evenmin aannemelijk gemaakt heeft kan niet worden aangenomen dat hij Sri Lanka illegaal heeft verlaten te meer nu hij ook in Sri Lanka officiële daden kon stellen, zoals het verkopen van een handelszaak. Indien risicofactoren cumulatief genomen tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de status van subsidiaire bescherming kunnen leiden, dan stelde de commissaris-generaal in deze terecht vast dat verzoeker geen LTTE-band aantoont, noch dat zijn internetcafé aan de LTTE werd gelinkt. Verzoeker kan dan ook allerminst staande houden dat er in zijn hoofde objectieve redenen voorhanden zijn om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

2.3.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het enig middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. DECLERCK,
mevr. A. VAN ISACKER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER